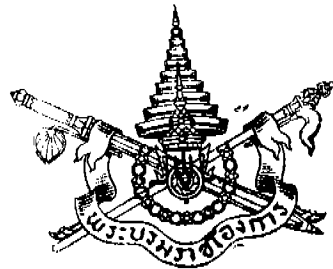

2535

17 ธันวาคม 2485 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 59 ตอนที่ 79

พระราชบัญญัติ
พาส์การขนถ่าย
พุทธศักราช 2485

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ความประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ 4 สิงหาคม พุทธศักราช 2480
และวันที่ 16 ธันวาคม พุทธศักราช 2484)

อาทิตยทิพอาภา
ปรีดี พนมยงค์
ตราไว้ ณ วันที่ 17 ธันวาคม พุทธศักราช 2485
เป็นปีที่ 9 ในรัชกาลปัจจุบัน

ตอนที่ 79 เล่ม 59 ราชกิจจานุเบกษา 17 ธันวาคม 2485

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรถูกจัดเก็บ
ภาษีในการชื้อน้ำตาล

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย
คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
ภาษีการชื้อน้ำตาล พุทธศักราช 2485 ”

มาตรา 2 ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ข้อความจะแสดง
ให้เห็นเป็นอย่างอื่น

“ รถมณฑิ ” หมายความว่า รถมณฑิผู้มีหน้าที่รักษ
การตามพระราชบัญญัตินี้

“ อธิบดี ” หมายความว่า อธิบดีกรมสรรพากร หรือ
ผู้ทำการแทน

“ ข้าหลวงประจำจังหวัด ” หมายความว่า ข้าหลวง
ประจำจังหวัดปกครองท้องที่ หรือผู้ทำการแทน

17 ธันวาคม 2485 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 59 ตอนที่ 79

“นายอำเภอ” หมายความว่า นายอำเภอหรือปลัดกิ่ง
อำเภอปกครองท้องที่ หรือผู้ทำการแทน

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าพนักงานผู้
ทรงตำแหน่งซึ่งระบุไว้ในกคกชว

“ซื้อ” หมายความว่า รับโอนกรรมสิทธิ์ ไม่ว่าในกรณี
ใด ๆ เว้นแต่ในกรณีที่บริจาคเป็นสาธารณกุศล

“จำหน่าย” หมายความว่า จำหน่ายในการซื้อ

“น้ำตาล” หมายความว่า น้ำตาลซึ่งทำจากอ้อย เว้น
น้ำเหลือของน้ำตาลนั้น น้ำตาลนำเข้ามาจากต่างประเทศทุก
ชนิด และสิ่งของทำด้วยน้ำตาลเป็นส่วนสำคัญ ซึ่งกำหนด
โดยพระราชกฤษฎีกา

“ผู้ประกอบการ” หมายความว่า บุคคลใด ๆ หรือ
องค์การของรัฐบาล ซึ่งประกอบการผลิตน้ำตาลได้วันหนึ่ง
เกินกว่า 60 กิโลกรัม หรือผู้ทำการแทน

“ผู้นำเข้า” หมายความว่า บุคคลใด ๆ หรือองค์การ
ของรัฐบาล ซึ่งนำน้ำตาลจากต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักร
เป็นการค้า หรือผู้ทำการแทน

ตอนที่ 79 เล่ม 59 ราชกิจจานุเบกษา 17 ธันวาคม 2485

“สถานที่” หมายความว่า สถานที่ใช้ประกอบการผลิต
จำหน่าย หรือเก็บรักษาน้ำตาล

มาตรา 4 เมื่อมีการชื้อน้ำตาลซึ่งหุ้ในราชอาณาจัรจาก
ผู้ประกอบการหรือผู้นำเข้า ให้มีการเสียภาษี เรียกว่าภาษี
การชื้อน้ำตาล ตามอัตราซึ่งปรากฏในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติ
นี้ และให้เสียขณะส่งมอบน้ำตาล

การชื้อน้ำตาลดังกล่าว แม้จะได้กะทำกันก่อนวันใช้
พระราชบัญญัตินี้ ก็ให้มีการเสียภาษีการชื้อน้ำตาลเช่นเดียว
กัน เว้นแต่ได้ส่งมอบน้ำตาลนั้นแก่กันแล้ว และน้ำตาลนั้น
ไม่หุ้ในสถานที่ซึ่งผู้ประกอบการหรือผู้นำเข้าควบคุม

ถ้าหากน้ำตาลได้หุ้ในครอบครองของผู้ชื้อก่อนตกลงชื้อ
ให้ถือว่าส่งมอบกันขณะตกลงชื้อ

มาตรา 5 เว้นแต่ในกรณีส่งมอบแก่เจ้าของ ถ้าผู้ประกอบการ
หรือผู้นำเข้าส่งน้ำตาลของตนหรือที่ตนยึดถือไปยังผู้อื่น
โดยมิใช่เนื่องจากสัณหาซื้อขาย ให้ถือว่าผู้ประกอบการหรือ
ผู้นำเข้าได้จำหน่าย และส่งมอบน้ำตาลนั้นแล้วตั้งแต่วันที่ส่ง
น้ำตาลนั้น

17 ธันวาคม 2485 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 59 ตอนที่ 79

มาตรา 6 ในกรณีที่ผู้ประกอบการหรือผู้นำเข้าส่งน้ำตาล ออกไปนอกราชอาณาจักร ให้ถือว่าเป็นการซื้อจากผู้ประกอบการหรือผู้นำเข้า และส่งมอบน้ำตาลเมื่อผ่านด่านศุลกากร

ถ้าผู้นำเข้าพิสูจน์ให้เป็นที่พอใจของอธิบดีได้ว่า น้ำตาลที่ส่งออกไปนอกราชอาณาจักรนั้น เป็นน้ำตาลซึ่งมิได้นำเข้าเพื่ออุปโภคหรือบริโภคภายในราชอาณาจักรแล้ว ให้อธิบดีมีอำนาจยกเว้นภาษีการซื้อน้ำตาลให้ได้

มาตรา 7 ในกรณีที่ผู้ประกอบการผลิตน้ำตาลให้ผู้ใช้ แม้ไม่มีการโอนกรรมสิทธิ์ในน้ำตาล ก็ให้ถือว่าการที่ผู้นั้นได้มาซึ่งน้ำตาลเป็นการซื้อน้ำตาลจากผู้ประกอบการ

มาตรา 8 ในกรณีที่ผู้ประกอบการหรือผู้นำเข้าอุปโภคหรือบริโภคน้ำตาลซึ่งผลิตขึ้นหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเองในครอบครัวก็ดี ผู้ได้นำน้ำตาลเข้าในราชอาณาจักรเพื่ออุปโภคหรือบริโภคในราชอาณาจักรก็ดี ผู้นั้นต้องเสียและชำระภาษีการซื้อน้ำตาล สำหรับผู้ประกอบการหรือผู้นำเข้าให้ปฏิบัติเสมือนว่าได้ทำการจำหน่ายน้ำตาลสำหรับผู้อื่นให้ปฏิบัติตามวิธีการที่อธิบดีจะกำหนด

ตอนที่ 79 เล่ม 59 ราชกิจจานุเบกษา 17 ธันวาคม 2485

มาตรา 9 ในกรณีที่ผู้ประกอบการหรือผู้นำเข้าซึ่งได้รับ
ใบทเบียนและใบอนุญาตตามมาตรา 17 แล้ว ชื่อน้ำตาลจาก
ผู้ประกอบการหรือผู้นำเข้าอื่นเพื่อจำหน่ายต่อไป ให้ได้รับ
ยกเว้นภาษีการชื่อน้ำตาล

มาตรา 10 ในกรณีที่ผู้ไม่มีใบทเบียนและใบอนุญาตชื่อน้ำตาลพร้อมทั้งรับโอนกิจการผลิตหรือค้ำน้ำตาลจากผู้ประกอบการหรือผู้นำเข้า อธิบดีหรือข้าหลวงประจำจังหวัดโดยอนุมัติของอธิบดีจะยกเว้นภาษีการชื่อน้ำตาลให้ก็ได้

มาตรา 11 ในเดือนใดผู้ใดส่งน้ำตาลไปนอกราชอาณาจักรให้ผู้นั้นแจ้งเป็นหนังสือว่าน้ำตาลที่ส่งไปนั้นได้มาอย่างไรเป็นจำนวนเท่าใด และส่งออกทางใดภายในเจ็ดวันของเดือนถัดมา

การแจ้ง สำหรับผู้ที่มีสำนักงานใหญ่ในจังหวัดพระนครและธนบุรี ให้แจ้งต่ออธิบดี สำหรับผู้ที่มีสำนักงานใหญ่ในจังหวัดอื่น ให้แจ้งต่อข้าหลวงประจำจังหวัดที่สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่

17 ธันวาคม 2485 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 59 ตอนที่ 79

มาตรา 12 ทกเดือนที่มีการซื้อน้ำตาล อันเป็นกรณีได้
รับยกเว้นภาษีการซื้อน้ำตาล ตามมาตรา 9 ให้ผู้ซื้อและผู้
จำหน่ายแจ้งรายการตามแบบและจำนวนฉบับที่อธิบดีกำหนด
ภายในเจ็ดวันของเดือนถัดมา

การแจ้ง สำหรับผู้ที่มิสำนักงานใหญ่ในจังหวัดพระนคร
และธนบุรี ให้แจ้งต่ออธิบดี สำหรับผู้ที่มิสำนักงานใหญ่ใน
จังหวัดอื่น ให้แจ้งต่อข้าหลวงประจำจังหวัดที่สำนักงานใหญ่
ตั้งอยู่

มาตรา 13 ในกรณีที่มีการซื้อน้ำตาลจากผู้ประกอบการ
หรือผู้นำเข้าผู้ใด ให้ผู้ประกอบการหรือผู้นำเข้าผู้นั้นรับผิดชอบ
ในการชำระภาษีการซื้อน้ำตาล

มาตรา 14 ให้ผู้รับผิดชอบในการชำระภาษีการซื้อน้ำตาลตาม
มาตรา 13 ชำระภาษีการซื้อน้ำตาลนั้นอาเภอท้องที่ พร้อม
ด้วยยื่นรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนด 2 ฉบับ ภายในวัน
ที่ 7 ของเดือนทุกเดือน และการชำระภาษีนี้จะถือว่าสมบูรณ์
ต่อเมื่อได้รับใบเสร็จรับเงินซึ่งนายอำเภอได้ลงลายมือชื่อแล้ว
แต่ให้รักษมนตร์มีอำนาจที่จะวางระเบียบให้ปฏิบัติเป็นอย่างอื่น
ได้เมื่อเห็นสมควร

ตอนที่ 79 เล่ม 59 ราชกิจจานุเบกษา 17 ธันวาคม 2485

มาตรา 15 พาส์การซื้อน้ำตาล ถ้ามิได้ชำระพายในกำหนดตามมาตรา 8 หรือมาตรา 14 ให้ถือเป็นพาส์ค้าง และให้ผู้รับผิดชอบในการชำระพาส์การซื้อน้ำตาลเสียเงินเพิ่มอีกร้อยละ 10 เงินเพิ่มนี้ให้ถือเป็นพาส์การซื้อน้ำตาลด้วย

เพื่อให้ได้รับชำระพาส์ค้าง ให้เป็นอำนาจของข้าหลวงประจำจังหวัดหรือนายอำเภอโดยเฉพาะ ที่จะสั่งยึดและสั่งขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้รับผิดชอบในการชำระพาส์การซื้อน้ำตาล โดยมีต้องขอให้ศาลออกหมายยึดหรือสั่ง แต่สำหรับนายอำเภอนั้น จะใช้อำนาจสั่งขายทอดตลาดได้ก็ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากข้าหลวงประจำจังหวัด

วิธีการยึดและขายทอดตลาดทรัพย์สินดังกล่าว ในวรรคก่อน ให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งโดยอนุโลม

เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดดังกล่าวแล้ว ให้หักค่าทำเนียมกับค่าใช้จ่ายในการยึดและขายและเงินพาส์ค้าง ถ้ามีเงินเหลือให้คืนให้แก่ผู้รับผิดชอบในการชำระพาส์การซื้อน้ำตาล

มาตรา 16 พาส์การซื้อน้ำตาล ถ้ามีข้อตกลงให้ผู้ซื้อเป็นผู้เสีย ผู้ประกอบการหรือผู้นำเข้าซึ่งเป็นผู้จำหน่ายต้องออก

ร. ๕ ธันวาคม 2485 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 59 ตอนที่ 79

ไม่รับให้ผู้ซื้อสำหรับเงินนี้ต่างหากจากเงินอื่น และใบรับ
เฉพาะเงินส่วนนี้ไม่ต้องปิดสแตมป์อากร แต่ต้องแสดง
ปริมาณน้ำตาที่จำหน่าย

มาตรา 17 ผู้ประกอบการหรือผู้นำเข้าต้องแจ้งรายการ
ตามแบบที่อธิบดีกำหนดเพื่อขอรับใบทเบียนสำหรับสถานที่
ที่ตนควบคุม และใบอนุญาตสำหรับตัว

การแจ้ง สำหรับผู้ประกอบการหรือผู้นำเข้าซึ่งมีสำนัก
งานใหญ่ตั้งอยู่ในจังหวัดพระนครและธนบุรี ให้แจ้งต่อ
อธิบดี สำหรับผู้ประกอบการหรือผู้นำเข้าซึ่งมีสำนักงานใหญ่
ตั้งอยู่ในจังหวัดอื่น ให้แจ้งต่อข้าหลวงประจำจังหวัดที่สำนัก
งานใหญ่ตั้งอยู่

ถ้าผู้ประกอบการหรือผู้นำเข้ามีสถานที่หลายแห่ง ให้
แจ้งรายการเพื่อรับใบทเบียนเป็นแห่ง ๆ ไป

สำหรับสถานที่ที่มีอยู่แล้วก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้
แจ้งรายการภายในสิบห้าวันนับแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้

สำหรับสถานที่ที่มีขึ้นภายหลังวันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้
แจ้งรายการภายในสิบห้าวันนับแต่วันมีขึ้น

ตอนที่ 79 เล่ม 59 ราชกิจจานุเบกษา 17 ธันวาคม 2485

มาตรา 18 ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้ประกอบการหรือผู้นำเข้า ต้องแจ้งรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนดเพื่อขอรับใบทเบียนสำหรับสถานที่และใบอนุญาตสำหรับตนตามวิธีการที่กล่าวในมาตรา 17 ก่อนเริ่มดำเนินการเป็นผู้ประกอบการหรือผู้นำเข้า

มาตรา 19 ในกรณีการโอนกิจการผลิตหรือค้ำน้ำตาลให้ผู้โอนแจ้งเรื่องโอน และให้ผู้รับโอนแจ้งรายการเพื่อขอรับใบทเบียน และใบอนุญาตตามวิธีการที่กล่าวในมาตรา 17 ก่อนการโอน

มาตรา 20 ถ้าผู้ประกอบการหรือผู้นำเข้ามิได้รับใบทเบียนสำหรับสถานที่แห่งใดตามความในมาตรา 17 ห้ามมิให้ผลิตหรือจำหน่าย น้ำตาลในสถานที่นั้น จนกว่าจะได้รับใบทเบียนแล้ว

มาตรา 21 ในกรณีที่ผู้ประกอบการหรือผู้นำเข้าเลิกผลิตหรือจำหน่ายน้ำตาลในสถานที่แห่งใด ให้ผู้ประกอบการหรือผู้นำเข้าซึ่งควบคุมสถานที่นั้น แจ้งให้อธิบดีหรือข้าหลวงประจำจังหวัดที่กล่าวในมาตรา 17 แล้วแต่กรณี ราชตาม

17 ธันวาคม 2485 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 59 ตอนที่ 79

แบบที่อธิบดีกำหนด พายในสิบห้าวันนับแต่วันเลิกผลิตหรือ
จำหน่ายน้ำตาลในสถานที่นั้น

ในกรณีนี้ ให้อธิบดีหรือข้าหลวงประจำจังหวัดที่กล่าวมี
อำนาจสั่งปิดสถานที่นั้น และเรียกใบทมิ้นและใบ
อนุญาตคืนได้ในเมื่อไม่มีน้ำตาลจะจำหน่ายแล้ว

มาตรา 22 ผู้ใดมีหรือครอบครองน้ำตาลไว้เพื่อจำหน่าย
ในสถานที่การค้าของตนเองแห่งเดียวหรือหลายแห่งรวมกัน
ไม่ต่ำกว่า 500 หาบเป็นประจำ อาศัยขึ้นคำร้องตามแบบที่อธิบดี
กำหนด เพื่อขอให้ตนมีสิทธิและหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ประกอบการ
ได้ เมื่ออธิบดีได้พิจารณาออกใบอนุญาตให้แล้ว ให้
ถือว่าผู้นั้นเป็นผู้ประกอบการ และให้ถือว่าสถานที่การค้า
ของผู้นั้น ตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาตเป็นสถานที่ตาม ความใน
พระราชบัญญัตินี้

การขึ้นคำร้อง สำหรับผู้มีสำนักงานใหญ่ในจังหวัด
พระนครและธนบุรี ให้ยื่นต่ออธิบดี สำหรับผู้มีสำนักงานใหญ่
ในจังหวัดอื่น ให้ยื่นต่อข้าหลวงประจำจังหวัดซึ่งสำนักงาน
ใหญ่ตั้งอยู่

ตอนที่ ๗๙ เล่ม ๕๑ ราชกิจจานุเบกษา 17 ธันวาคม ๒๔๖๕

เมื่ออธิบดีได้ถอนใบอนุญาตที่กล่าวในวรรคแรกแห่งมาตรา
นี้แล้ว ให้ผู้รับอนุญาตเสียภาษีการใช้น้ำคาลสำหรับน้ำคาล
ที่มิหรือครอบครองอยู่ทั้งหมดในขณะนั้น เสมือนได้มีการ
จำหน่ายน้ำคาลในวันถอนใบอนุญาตนั้น

มาตรา ๒๓ ให้ผู้ประกอบการหรือผู้นำเข้าทำบัญชีตาม
แบบที่อธิบดีกำหนด แสดงรายการปริมาณน้ำคาลหรือวัตถุ
อื่นที่เกี่ยวข้องซึ่งมีอยู่ ได้มา และจำหน่ายไปเป็นรายวัน
และต้องเก็บรักษาสถาบันนี้ไว้จนกว่าจะได้รับอนุญาตจากพนักงาน
เจ้าหน้าที่ให้ทำลาย

มาตรา ๒๔ ให้อธิบดีมีอำนาจวางระเบียบกำหนดให้ผู้
ประกอบการหรือผู้นำเข้าปฏิบัติเกี่ยวกับเวลาทำการของสถานที่
หรือติดตั้งเครื่องชั่งตวงวัดเพื่อตรวจสอบในสถานที่ได้

มาตรา ๒๕ เพื่อให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่หรือที่อื่นใดที่เกี่ยวข้อง
ซึ่งในเวลาระหว่างอาทิตย์ขึ้นและอาทิตย์ตก และมีอำนาจ
ทำการตรวจสอบ กับออกหมายเรียกผู้ประกอบการหรือผู้นำ
เข้าหรือพยานหลักฐานอันควรถวายแก่เรื่องมาไต่สวนได้

17 ธันวาคม 2485 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 59 ตอนที่ 70

มาตรา 26 ผู้ใดไม่ทำบัญชีเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 23 ก็ดี ทำบัญชีเท็จกล่าวไม่บริบูรณ์ก็ดี หรือทำบัญชีเป็นเท็จก็ดี มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท หรือจำคุกไม่เกินสองปีหรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 27 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 9 มาตรา 11 มาตรา 12 มาตรา 16 มาตรา 17 มาตรา 18 มาตรา 19 มาตรา 21 หรือ มาตรา 24 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา 28 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 20 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 29 ผู้ใด โดยรู้หรือแล้ว หรือจงใจ

(1) แจ้งรายการตามมาตรา 11 มาตรา 12 มาตรา 14 มาตรา 16 มาตรา 17 มาตรา 18 หรือมาตรา 19 ไม่ตรงกับความเป็นจริง เพื่อหลีกเลี่ยงภาษีการชื้อน้ำตาล

(2) ซักขันธ์มิให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปในสถานที่ค้าหร หรือมิให้ทำการตรวจสอบ หรือไม่ปฏิบัติตามหมาย เป็นการฝ่าฝืนอำนาจตามมาตรา 25 หรือ

ตอนที่ ๗๑ เล่ม ๕๙ ราชกิจจานุเบกษา 17 ธันวาคม 24๘๕

(๓) ไม่ยอมตอบคำถามเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ซักถาม หรือให้ถ้อยคำเท็จ หรือตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จ หรือนำพยานหลักฐานเท็จมาแสดง เพื่อหลีกเลี่ยงภาษีการชื้อน้ำตาล

มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 30 เจ้าพนักงานผู้ใด โดยหน้าที่ราชการ ได้รู้เรื่องกิจการของผู้รับผิดในการชำระภาษีการชื้อน้ำตาล หรือของผู้อื่นที่เกี่ยวข้องตามพระราชบัญญัตินี้ นำความนั้นไปแจ้งแก่ผู้ใด หรือยังให้ขาดด้วยวิธีใดโดยผิดหน้าที่ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 31 รัฐบาลอาจนำความกราบบังคมทูลเพื่อให้ทรงตราพระราชกฤษฎีกากำหนดวิธีการจัดเก็บภาษีการชื้อน้ำตาลจากบุคคล ซึ่งประกอบการผลิตน้ำตาลได้วันหนึ่งไม่ต่ำกว่า 20 กิโลกรัมและไม่เกิน 60 กิโลกรัมเป็นการเหมา แต่รายหนึ่งต้องไม่เกินปีละ 1,200 บาท ก็ได้

17 ธันวาคม 2485 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 59 ตอนที่ 79

มาตรา 32 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาสถา
ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกคชวงแต่งตั้ง
พนักงานเจ้าหน้าที่และกำหนดระเบียบการชำระเงินพดการ
ชอน้ำตาล

กคชวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว
ให้ใช้บังคับได้

บทเฉพาะกาล

มาตรา 33 ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ ผู้ใดมีน้ำตาลไว้
เพื่อจำหน่ายไม่ว่าในสถานที่เดียวหรือหลายสถานที่รวมกัน
เป็นปริมาณตั้งแต่ 100 กิโลกรัมขึ้นไป ถ้าผู้นั้นมิใช่เป็นผู้
ประกอบการหรือผู้นำเข้า ให้ถือว่าผู้นั้นเป็นผู้ประกอบการ
หรือผู้นำเข้า และเมื่อมีการชอน้ำตาลจากผู้นั้น ให้มีการ
เสียพดการชอน้ำตาลจนกว่าน้ำตาลนั้นจะหมด และให้ผู้นั้น
มีหน้าที่ต้องรับผิดชอบเช่นเดียวกับผู้ประกอบการหรือผู้นำเข้าทุก
ประการ เว้นแต่กำหนดการแจ้งรายการตามมาตรา 17 นั้น
ลดลงเหลือเพียงพายในเจ็ดวัน และการแจ้งให้แจ้งต่ออธิบดี

มาตรา 34 พายในสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้
ถ้าผู้ที่เกี่ยวข้องร้องขอเป็นหนังสือต่ออธิบดี อธิบดีจะสั่ง

ตอนที่ ๗๑ เล่ม ๕๙ ราชกิจจานุเบกษา 17 ธันวาคม 2485

เป็นหนังสือให้ผู้จำหน่ายไม่ต้องชำระภาษีการซื้อน้ำตาล หรือ
ส่งให้ผู้ซื้อชำระแทนผู้จำหน่ายก็ได้ ในกรณีดังต่อไปนี้ คือ

(1) การส่งน้ำตาลไปต่างประเทศตามการซื้อซึ่งได้
กระทำกันโดยสุจริตก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ และกำหนด
ราคาไว้แน่นอนแล้ว

(2) การซื้อน้ำตาลภายในราชอาณาจักรซึ่งได้กระทำ
กันโดยสุจริตก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ และกำหนดราคา
ไว้แน่นอนแล้ว แต่ยังมีได้ส่งมอบน้ำตาล หรือ

(3) การซื้อน้ำตาลภายในราชอาณาจักรซึ่งได้กระทำ
กันโดยสุจริตภายหลังวันประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ และ
กำหนดราคาไว้แน่นอนแล้ว แต่มิได้ชำระภาษีการซื้อน้ำตาล
เพราะไม่มีทางขานการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้

ผู้ซื้อซึ่งอธิบดีสั่งให้ชำระภาษีการซื้อน้ำตาลตามมาตรานี้
มีหน้าที่ต้องปฏิบัติและรับผิดชอบเช่นเดียวกับผู้ประกอบการ
หรือผู้นำเข้าทุกประการ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

17 ธันวาคม 2485 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 59 ตอนที่ 79

บัญชีอัตราภาษีการขนาน้ำตาล

น้ำตาลทำจากอ้อย และน้ำตาลนำเข้าจาก
ต่างประเทศ กิโลกรัมละ 10 สตางค์

หมายเหตุ น้ำตาลใด ๆ ถ้ามีน้ำตาลทำจากอ้อย หรือน้ำตาล
นำเข้าจากต่างประเทศเจือปนอยู่ ให้ถือเป็นน้ำตาล
ทั้งหมด